

Szerkesztőség:
Kaposvárott, fő-ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kézirat, ismeretössze szánt könyv.

Kiadó-hivatal:
Jaites H. könyvnyomdája
Kaposvárott.
Ide ezimzendő az előfizetési pénz hirtetési és nyilvántartási általában a ap anyagi részét illető minden küldemény.

NÉPJOG.

Előfizetési díj:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek:

helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestén Hasenstein és Vogler, Goldberger A. V., Láng és társa Bécében Haasenstein és Vogler, Oppelk Alajos, Mosse Rudolf, Daube G. L. és társa s Roter és társa Irodában.

Megjelenik minden pénteken

KÖZÜGYEK.

Nagy péntekre virradó éjjel vidékünön szigorú fagy pusztított. Lapunk zártaival egyelőre csupán a tény jelzésére szorítkozhatunk. Az érzékenyebb gyümölcsök a kertki növényzet nagyobb részét elfagyott, a szőlőben kár történt. Pénteken reggel 6 órakor a hőmérő 3 fokot mutat 0 alatt. — Dér van.

A megyei közigazgatási bizottság intézménye akként alakították át, hogy a kinevezett tagok egyikének, a posta- és táviratügyek előadójának teendője az állami mérnökökre lesz átruházva, s új állomás gyanánt pedig egy gazdasági előadó helyi rendszeresítettik. Somogy megyére nézve ez új helyre — mint értesülünk — Roboz István fog kinevezetni. Bravo.

Kaposvár város polgármesterének Szabó Kálmánnak lemondása felől hosszabb idő óta keringenek hírek széles körben. Az ügyre nézve a következőket közölhetjük:

Szabó Kálmán magánviszonyainak változása folytán a lemondás szándéka felől kolportált föltevésben valószínűtlen ugyan semmi nincsen, de egyelőre az összes ehhez fűződött kombinációk koraiak, a kérdésben oly értelmű elhatározás, hogy plane a lemondás időpontját is megjelölni lehetne, nem történt, sőt bizonyossággként vehető az, hogy ősz előtt nem is fog történni. Hogy akkor a kérdés hova érlelődik, ma még tudni nem lehet.

Dizsmagyarban.

— Viszhang a „Pongyolára” —

Pongyolában (Szigetvárott) ezim alatt a „Népjog” két hét előtti számában kis tárczát közöltünk. A tárcza egy a szigetvári lelkes ünnepe után magánszobában, baráti körben, fesztelen alakban történt poharazgatást és a közben előfordult vigeszmezerést reprodukált, megjegyezvén többek között tréfásan, hogy felséges hangulattal hagytuk volna el Szigetvárt, ha — mint mondók — Németh Bódi bátyánk nem keserítette volna el a sziveinket azzal, hogy ő sehogyse akarta velünk látni a küszöbön levő új, független és szabad országot, a miért aztán el is neveztek ott rögtön rosz politikusként, vasfejűnek és nem tudom én minek, miközben persze, hogy koczinotottunk szívesen az egészségére.

A közlemény tréfásan volt írva, úgy vette mindenki s nem is haragudott meg érte ő sem, — de mégis, nehogy félremagyarazzák a sorokat, lényegileg az alábbi mondandókat küldötte hozzánk, miből meglátjuk, hogy ő akár „Dizsmagyar”-ban és azt mondja, a mit ott elmondott a bizalmas pongyola-közben, amint legitt kitünik.

Igy szól igen szépen és tanulságosan:

Ha jól emlékszem, abban a társaságban Magyarország függetlenségéről volt szó, és Magyarország függetlenségére vonatkozva azon nézetemnek adtam kifejezést, hogy oly országban, mint Magyarország, hol a korrupció annyira elterjedt, önerőnkől nemzeti függetlenségünket kivívni nem tudjuk, azt mai helyzetünkben csak akkor érhetjük el, ha a viszonyok akként alakulnak, hogy az önmagától bekövetkezik.

Ez nézetem, és ezen nézetemet nyíltan magaménak vallom, mert: ha tekintem a nép minden rétegébe meghonosult korrupciót, és ha abból folyólag csak a somogy megyei képviselő választásokat tekintem is, meg kell győződnöm, hogy a nép — nem állítom minden kivétel nélkül — a máttulholnapig tartó jobb létért könnyen beveszi az emlékezetet ölö álom-ítalt, és elszenderíteni engedvén magát, elmulasztja azon hazafiai szent kötelességét, melyet a szabadság és nemzeti függetlenségi tiz parancsolat rendel.

A létező viszonyok kilyetén helyzetében, habár születnek vagy megszülettek is a

pályatörő apostolok, és habár a sir felett, melyben a szabadságot — mint egykor a Messiást — befalazottak vélték, az eszme, melyet eltemetni, de megölni nem lehet, meg is gyuladt, és habár a látók széledező fellegei közül olykor-olykor átragyognak is a nemzeti függetlenséget jósó sugarak — a nemzeti függetlenséggel párosult új Magyarországot nem láthatom mindaddig, míg a nép ingatag, és nem láthatom mindaddig, míg a nép be nem látja, hogy a szabadság adóján kívül dicsőbb élet is virágzik, és a szabadságot, önállást mindennél feljebb nem becsüli, és hogy neki más hivatása is van, mint a hatalom kezében csak fegyvernek lenni, és végre nem láthatom mindaddig, míg a nép öntudatára nem ébred annak, hogy ő a szabadság és nemzeti függetlenség egyik erős támasza.

Ezen a tapasztaláson alapuló nézeteimmel azonban a nemzeti függetlenség iránti reményemet nem adtam föl, nem! mert tudom, hogy a csiga betegségben termi gyöngyeit, a kenyérfá viharban terem, és a pálma teher alatt nő, — így hazánk és nemzetünk. Tudom, hogy a megpróbáltatások csak kifejtik és edzik azok erejét, kik a magyar nemzet meg nem mérgezett forrásait képezik, és tudom, hogy a nyár beve és viharában megizmosult fa a téli észak szelének bátran elébe néz, és tudom, hogy vagyunk sokan, kiknek hitvallásunk az áldozat-kész honszerelem, — mind ezt tudva lelki hitem, hahogy a nemzet Mózesei szilárdan megállnak a téren, melyre az események és viszonyok helyezendik — beteljesül a nagy jóvendülés, hogy jönni fog, ha jönni kell egy jobb kor.

Lelki hitem biztosít tehát hazám és nemzetem jövő függetlenségéről, de ma a küszöbön nem látok és nem láthatok más Magyarországot, mint azon Magyarországot, melynek iskoláiban köteles tantárgya a német nyelv; azon Magyarországot, melynek gazdasági állam-intézetében német paralel-osztály van, és azon Magyarországot, mely annak a nesze semmi fogd meg jól, de még is annyira-mennyire magyar jellegű, legalább magyar nyelvű honvéd intézménynek a nyakát akarja szegni sat.

A „Pongyolában” ezim alatt érintett eszme-csere alatt, magánszobában, baráti körben, vacsora alatt körülbelül az eddig terjedt nyilatkozatom volt — ha nem is ily terjedelmesen — beszélgetésem tárgya.

Tudom, hogy sem a közlemény írója, sem a társaságban jelen volt tisztelt fiatal és nem fiatal barátaim még nem használnak szemüveget, ők talán látnak egy küszöbön álló új Magyarországot, — ohajtom, hogy lássák, — de ajánlom, hogy mielőtt azon új Magyarországon helyet foglalnak, igyekezzen mindenki magából kiűzni a fekete önérdék szellemét — és úgy, kinek erősebb fegyver adatott, a hazát, e közös édes anyát megmenteni, mozdítsa azt elő, és mozdítsa elő a nemzeti függetlenség magasztos célját, tisztítsa, és nemesítse az erkölcsöket, és legyen jelszavunk: egyesülni szívben, lélekben a haza megmentésén.

Adja Isten, hogy úgy legyen, és mentül előbb teljesüljön, hogy nekem nincs igazam!

NÉMETH BOLDIZSÁR.

Simonyi Ernő.

Nagy a mi szívünknek fájdalma, nehéz a mi bánatunk, keservünk. Eltemetett, s ott nyugszik már a hideg sir ülében. —

Hosszu harcra örökös pihenés, ninesen többé.

Életének nagy tanulsága maradt reánk: ez az örökségünk. Működésének hatása el nem tompl. Simonyi nem csinált kiegészést s az „összbirodalom” egyetlen oszlopát sem faragta meg; hanem inkarnációja volt a magyar embernek, ama régi, igazi magyar nemesek fajtájából, a kik megértették azt, hogy az ösök dicsősége legalább a nemzet tisztességének fenntartására kötelezi az utódokat. A viláforradalom hőseivel együtt élt, együtt érzett sok ideig; de tudta akkor, tudta mindig, hogy az igazi magyar szellem soha sem jöhet összetökrzésbe a szabadelvűséggel. Odaállt az élére azoknak, a kik a nemzeti függetlenség legelső harcosai

voltak, — s hogy ez a tábor ma meghuszzorosodott, az főképen az ő érdeme.

A mi átkunk, hogy a kiben teljességben megvan a nemzeti-önérzet, nem vehet aktív részt a politikai alkotásokban. Simonyi a legvilágosabb elmék, a legtörhetetlenebb akaratok birtokosai közé tartozott, s mégis nem hagy olyat maga után, a mit szem láthatna és fil hallhatna. Az ő működésének hatása csak a szellemében van. Az a mind nagyobb tért foglaló meggyőződés, hogy nemcsak jogunk, de szükségünk is van önálló nemzeti letre, ő benne találta meg a postolót. A nélkül, hogy a szó közönséges értelmében népszerű lett volna, hatást gyakorolt azokra is, a kik az ő szellemének színvonalára fölemelkedni nem tudtak s a függetlenségi párt elveinek nagy terjedéseért az érdem oroszlán része őt illeti. Hogy nagy volt, azt tudjuk mindnyájan, a kik ősmertük; de nagyságáról nem alkothat helyes fogalmat az utókor, melynek nem lesz helyes mértéke Simonyi alkotásaiban.

Most immár visszatért oda, a honnan minden vétetett, a földbe. Szelleme elszállt, teste elporlad, nem marad nekünk belőle semmi, csak emléke. A harcznak, melynek ő főbajnoka volt, nincs még vége. Eltart még sok ideig, s bizony, lesz még sok balsikerünk. De a mi vigasztalónk, a mi föntartónk, a mi lelkesítőnk lesz, abból nem fog hiányozni a Simonyi Ernő emléke sem.

Temetése, az előleges tervtől eltérőleg nem Nyitra-Zsámbokrétén, hanem Budapestén ment végbe. Országos gyászünnepe volt ez, minő még egy sem, Deák Ferencz temetése óta. Már kinn Fiumében, miközben az elhunyt testét elszállították, a legmélyebb részvét mutatkozott; Fiume közönsége koszorút helyezett a koporsóra s a kikötőben horgonyzó hajók a halottas menet elvonulásakor megadták a szokásos gyászjeleket.

Budapestén a halottat csömöri-uti lakásán terítették ki. A temetés napján a ház tágas kertje már jóval a gyászszertartás kezdete előtt megtelt a különféle egyletek, küldöttségek s a képviselőház tagjaival, kik pártkülönbség nélkül jelentek meg a nagy hazafi végtisztességén. A küldöttségek zászlóik alatt, csoportonként állottak. Kinn a csömöri uton a halottas háztól a kerepesi vámgig sűrű sorfalat képezett a közönség. A villa bejáratánál az Entreprise des Pompes funebres lovas emberei voltak föllállítva.

A koszorúkkal elhalmozott koporsót lehozták a kerbe. Köröskörül a képviselőház szolgáló állottak, balra a képviselőház tagjai, jobbról a zsámbokréti, debreczeni, czeplédi és rákospalotai küldöttségek, honvéd és harcoss egyletek. A kormányt Ordódy közl. miniszter és Prónay államtitkár képviselte. Jelen volt a ház elnöke: Péchy Tamás is. A főváros részéről Ráth főpolgármester és Kammermayer polgármester jelentek meg. A képviselőház tagjai közül körülbelül 150-en.

A gyászszertartást fényes segédlettel Degen Titusz terézvárosi plébános végezte. Mikor elhangzott az ének s a tömjén-füst széjjel szállt a levegőben, Helfy Ignác lépett a koporsóhoz és megható gyászbeszédet mondott.

Hosszu évek óta sejtettük közeledtét a végteljes percznek — mondá — az orvosi tudomány rég előkészített minket e csapásra, és mégis, midőn megérkezett a hír, hogy a hosszu tusa be van fejezve, a megdöbbenés érzete fogta el a kedélyeket.

Igénytelen alak volt és mégis méltósággal teljes. Homlokán a gondolat árja tükröződött, szemében nemes tűz szikrázott, ajakán jóságos mosoly homolt.

S milyen volt az alakja, olyan egyszerű, oly igénytelen volt a modora: nyájas, szerény, első találkozásra majdnem félénk. Nem kereste soha az alkalmat, hogy sokoldalú ismereteit, ritka műveltségét ragyogtassa; szívesen elbeszélgetett közönséges apró dolgokról.

Ellensége volt minden külsőségnek, alakiságnak; de tiszteletben tartotta a társadalmi szokásokat.

Mindig olvasott, mindig tanult. Tanult nem

április 7.

csupán betűkből, hanem az élet nagy könyvéből is. Hánytvetett élete sok országba vezette, sokat látott s a mit látott, azt meg is szemlélte. Tanulmányozta különböző országok s népek alkotmányait, szokásait, irodalmát, iparát, kereskedelmét, éghajlati s földtani viszonyait. S meglevén áldva bámulatos emlékező tehetséggel, a mit egyszer megtanult, azt el nem felejtette többé soha.

A sok tanulmány, a sok tapasztalás és saját viszontagsági megédeszték jellemét. Mindenről gondolkozva, mindenről volt határozott véleménye, a melyhez aztán rendíthetetlenül ragaszkodott.

Valamint a magán életben igen kevés becsület helyezett a külsőségekre, az alakiságra: úgy beszédjeiben is ritkán fordított gondot a külső formára, annál nagyobbab a lényegre. Nem szónokolt, hanem beszélt; bonczolt és érvelt. Legfontosabb, leghatásosabb beszédjeit oly igénytelenül kezdé, mintha csak valami rövid megjegyzést akart volna tenni a szőnyegen forgott tárgyra. A megjegyzéshez azonban csakhamar egy eszme fűződött: ehez egy ész, egy tan, egy példa a történelemből vagy más országok történelméből, vagy személyes tapasztalatai kifogyhatlan tárházából; s aztán újból egy megjegyzés, újból egy érv, s ennek kapcsán az eszmék s ismeretek és tapasztalatok hosszú láncolata. A hallgató mintegy észrevétlenül belemélyedt, belemelegedett a tárgyba a szónokkal együtt. Vele gondolkozott, vele érzett. S minél tovább haladt, annál inkább tágult a tér, a látkör.

Tartalmasság és eszmegazdagság tekintetében beszédjei helyet foglalhatnak a parlamenti remekek között.

Lenginkább kellett csodálni ékesszólásának természetét, midőn a nép előtt beszél. Ő egyáltalában nem volt népszónok. Sem hangja, sem előadási modora, sem nyelvezete nem minősítik őt azzá. S mégis, a legvegyesebb elemű tömeg folyton növekedő figyelemmel szemlélőmást fokozódó érdeklődéssel hallgatta okoskodásait, érveléseit, némelykor oktatásait. Ő nem spekulált a nép kedélyére, hanem hatni igyekezett eszére, itéletére, gondolkodás módjára, erkölcsére. Sokra is oktatta népünket, sokat fáradozott érte. Megérdemli, hogy nevét kegyeletos emlékekben megőrizze.

Föltették a koporsót a hat fekete ló által vont gyászkoocsra s megindult a gyászmenet a kerepesi uti temető felé. Elöl ment egy gyászkoocs, az elhunyt koporsójára helyezett koszorukkal, utána a szabó önképző egyesület, a palotaiak fekete zászlóval, a két aggharcos egyesület s a honvédegyesület. A czeplédi és számbokrési küldöttség a gyászkoocsot fogta körül, mely mellett, a menyzet oszlopait fogva egyik kezükkel, a képviselőház szolgáló haladtak. Közvetlen a halottas koocs után jöttek az elhunyt rokonai, a képviselőház tagjai s a temetésen résztvevő közönség beláthatlan sora: a kerepesi temető bejáratától, a kerepesi vámig.

A sírgödörhöz érve a gyászkoocs, a koporsót frissen ásott földre helyezték. A kar egy éneket zengett el, a pap egy imát mondott, azután **Rakovszky** István a képviselőház jegyzője lépett elő s meghatott hangon bucsuzott el az elköltözött pályatárstól.

TÁRCZA.

Kossuth, Iliász, a somogyiak stb.

— Csipetek magánlevelekből. —

I.

Kedves öcsém Imre!

Fogadd szíves köszönetemet rólam való megemlékezésedért, — nagyon megtiszteltem érem magam, hogy születendő gyermeketeknél keresztapai minőséggel ruháztatok fel. — Adja a mindenható, hogy honszeretetéért ne legyen oly üldözéseknél kitéve, mint keresztatyja. — Tartsa meg az Isten a honnak s szülőik örömeire számtalan évekig, egészségben s a legnagyobb megelégedésben.

Ne nehezted, ha Kossuth ezuttal nem fog irni, s megköszönni egyuttal a somogyiaknak érteyes fellépteket. — Ő majd a kaposvári ellenzék választóhoz fog levelekre válaszolni, melyben az egész megye lakosaihoz fog szólni, s úgy hiszem, hogy azon levélre büszke lehet egész Somogy megye. — Somogy megye a történelemben mint mustra megye fog szerepelni — de méltán! mert megmutatták, hogy ők nem akarnak rabszolgái s bábjai lenni egy megromlott s erkölctelen kormánynak, mely egyéniséget többre becsüli s jobban szereti mint honát, Somogy megye mottója pedig: „a hon mindennek előtt.

Kár, hogy Kossuthot nem kértétek fel keresztapának, — nem hiszem, hogy nevével féltetek? — Ilka attól tart, hogy azon lépést nektek a hűség rovására jegyezte volna a világ. Minő helytelen gondolat. Hát Kossuth nem az az ember-e mint bármelyikünk? Ő ambíciót nem ismer, ő neki hír, név, dicsőség — émeilylítő tömjén füst — ő neki csak egy vágya van, s az: a szabad hona szentföldjén, a hét szilváfája alatt pihenni az örök nyugalmat.

Fáj elszakadnunk attól a pályatárstól, midőn, a ki különbség nélkül mindnyájunknak ki tudta érdemelni tisztelétét és szeretetét. Az élet nagy titka: a halál egész megható voltában érzeti velünk megfeszíthetetlen hatalmát, midőn megtörte még ezt a szívós, kitaró akaraterőt is: midőn elragadja körünkben közéletünknek s fáradhatlan munkásait, a ki a haza sorsával kapcsolatosan annyit szenvedett, annyit türt és nélkülözött, de minden szenvedés és türes dacára mégis folyvást küzdött és dolgozott.

Nem lankadt még akkor sem, midőn a nyilvános élet küzdelmeit súlyosabbakká, kínosabbakká tették a sorvasztó betegség fájdalmai. Szembeszállott a kinnal és szenvedéssel, szemébe nézett a halálnak, mely kérélelhetlenül nyújtá feléje kezét, de míg ereje végleg meg nem tört, nem szüntette meg tevékenységét.

S az alapos készütség, az erős meggyőződés, a soilárd akarat mellett a kedély és szív adott életet működésének, az édes embere volt érző szívvel, s míg szelleme és tudománya világított: kedélye melegt árasztotta.

Ebben rejlett kulcsa annak, hogy kivétel nélkül, akaratlanul meg tudta nyerni becsülését és szeretetét mindenkinél, még azoknál is, kik nem mindenben jártak vele egy uton. —

A függetlenségi párt **Eötvös** Károlyt bizta meg, hogy a sirnál a párt nevében mondjon istenhozzádot. Éreces hangja elhatott a nagy népszerűség minden részébe s viszhangot keltett minden szívben. A beszéd egy része így hangzott:

A te életed, a te haláloed nagy tanulság nekünk, termékeny tanulság legyen nemzetednek.

El kellett hagynod ifjan a hazát; zsarnok kénynek uraságát nem tűrhéte szabadságszerető büszke lelked. Elhagytad a földet, melyen bölcsöd ringott, ifjuságod felderült, kemény férfi munkára elkészültél, hogy újra tanulj élni és meghalni idegen földön, idegen népek között, kik szavad nem értik, érzésed nem érzik, hazádnak multját, nemzetednek vágyait, reményeit nem ismerik. Keserű harcra szálltál az élettel, balsors csapásaival, nagyravágyó lelked ábrándjaival. Te győztél e harcban, élet megédeszt, a balsors fölemelt s lelkednek magas ábrándjai rendületlen meggyőződéssé, elszánt akarattá alakultak átsegíteni eltiprott hazádon, visszavivni nemzetednek néha szunnyadó, de örökké élő jogát.

Haza jöttél, midőn megnyílt erre a becsület utja. Elhoztad magaddal a szilárd jellemet, a láng lelkét, a tudományt, az élet bölcseségnek s a lankadatlan munkakedvnek akkora készletét, a mekkorát talán bujdosó társaidnak egyike sem. És a mi mind ezeknél hatalmasabb: melletted volt a nép szeretete és a mi ennél is becsesebb: melletted volt az örök igazság és mégsem győztél ebben az új küzdelemben.

Egykor régen, egy ember öltö előtt azt mondta a költő: az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért, hogy keserveben annyi hű kebel szakadt meg a honért.

Te megdicsőült társunk, te erős és tiszta kézzel markoltál bele a sorsnak kerekébe. A kereket meg nem állíthatád, de mi folytatjuk a veresrejtékes munkát. Szent kötelesség az, amit örökségképen hagytál reánk. És mi, hű utódid, el fogadjuk azt terheivel együtt. Ifju karod remé-

Sok méltatlanságot követtek s követnek el rajta mostan is, pedig, ha mindenki úgy ismerne, mint ismerem én, bizony meggyőződhetne, hogy bünt követnek el az őcsarlók.

A kormány most abban töri a fejét, hogy mikép proskribálhassa Kossuthot, bizony nagy fába vágja a fejszét. Kossuth bizony el nem busulja azért magát, sőt szeretni fogja, ha azt a kormány teszi, mert akkor Kossuth mint proskribált, egy magát előadandó nem vélt alkalommal, sokkal jobban inponálhat a nemzetre s ötet sokkal könnyebben segítheti a szent célhoz.

Hanem légy meggyőződve édes öcsém, hogy leszámolás lesz, kérélelhetetlen mint a fatum, hajthatatlan mint a szikla s éles mint a kard, és ez nem mulik, nem mulhatik el; mert a számolató „egy nép” mely nem transigál, mely port szemébe szórni nem hagyand, és mely annál magasztosabb kitörésében, minél parányiabbakká törpültek az események előtt a bitortlott reputációk.

Csak türelem édes öcsém és kitartás, — utasítsátok vissza azon gaz s ocsmány rágalmakat, kik benneteket kommunikus tervekkel s földfelosztással s holmi más ily absurdum vádakkal illetnek. Ők az erkölctelen ténvuttra vezettek, ők adnak alkalmat az ily eszeveszett tervekre — hej! hunczfutok ők, ők provokálni akarnak csak, de vigyázzatok, hogy hálójokba be ne menjetek.

II.

Édes kedves öcsém!

Hogy Jankovics oly dühös, azt nem csodálom, mert Somogy megye nála nélkül iratta be magát arany betűkkel a történelem igazságos könyvébe, legyen hálálva érteyes elhatározottságáért. Ne féljetek egyes egyéniségek dühétől, nem lesznek ők veszedelmesek a jövőben, hidd el, hogy Rájner Pál uram is jobban fél,

nyei férfi karral, nehéz küzdelmei sikerre jutnak egykor. Független lesz hazád, szabad lesz nemzeted: légy nyugodt a sirban, légy nyugodt az égben.

S ha eljön reményeink teljessége: mi is eljövünk még egyszer hozzád független hazánk szabad gyermekei, eljövünk, hogy hamvaidd fölött üdvözöljük emlékezeted dicsőségét.

Elfáradott bajtárs — isten veled!

Midőn e bucsu-beszéd is elhangzott, a koporsót leeresztették a sirba s a földet ráborították. A közönség széteszlott, fájdalmas szívvel hagyva ott a sirt, mely az ország egyik legnagyobb fiát örökre eltakarta. Legyen ott neki csöndes nyugvása, emléke pedig legyen áldott s éljen a nemzet szívében.

A vidékről érkezett küldöttségek a reggeli órákban róvták le kegyeletük adóját a ravatalnál. Megható volt, midőn a debreczeni 12, majd a ceglédi 39 tagu küldöttség megjelent a halottas háznál, hogy koszorúkat rátegyék. A koszorúk letévése után a családnál fejezték ki részvétüket a Debreczenre különösen súlyos veszteség fölött.

A ceglédi küldöttség Verhovay Gyula ceglédi képviselő, a város küldöttei, a párt elnök és körök elnökeinek vezetése alatt jelent meg, hogy öt koszorút tegyen emlékezetére és tiszteletére jelül a hamvakra. A város nevében a polgármester tette le a koszorút. A függetlenségi párt nevében, a Baracconban járt százas küldöttség nevében s az egyenlőségi kör nevében is tettek koszorút a koporsóra. Képviselve voltak: a népkör, mely szintén koszorút küldött a sirra, az új városi kör, az ipartársulatok. Szóval Cegléd városának hazafias és lelkes polgársága kitett magáért. Még a kaszinó sem maradt el, mely szintén képviselve volt és koszorút is tett a ravatalra.

A szomorú aktus véget ért s Simonyi Ernő hamvai átadattak a földnek, — legyen a hant könnyű porai felett, a mily igaz és tiszteletre méltó volt a szerep, melyet a nagy hazafi életében betöltött!

Kaposvárott Simonyi lelki üdvéért mult szombaton az elhunyt emlékének néhány hive gyászistenitiszteletet tartatott, amelyen azonban azért kevesen voltak jelen, mert a rendezés egészen magánjellegű volt s a résztvevőket kivül alig tudott felüle valaki.

HIREK.

— **Halálozás.** Bőszénfáról vesszük a hírt, hogy **Nemes Ferencz** magánzó, **Nemes Józsa** pléb. fivére, e hó 4-én 51 éves korában hosszash betegeskedés után elhunyt fivérével, kitől a végszentséget ájtatosan fölvette. — Béke lengjen porai felett!

— **Sok irás, kevés igazság.** A szendi pusztán egyik mult éjjelen — mint értesítnek — betöréses lopás történt. A káros jelentette azonnal az esetet a kadarkuti fogláróknak. Ezek-től azonban azt az értesítést nyerte, hogy nekik a tetteseket addig nyomozni nem szabad, míg a kaposvári szolgabírósigától

Folytatás a mellékleten.

mint bármelyik gyáva lakója a megyének, mind egyiknek az zavarja elméjét, „hogy ma neked, holnap nekem,“ bekövetkezhet.

Igmándy a választás előtt egy pár nappal távsürgönyözött ide Kossuthnak, hogy válasszóna azonnal, hogy csakugyan elakarja-e vállalni a képviselőiséget vagy nem, Kossuth erre nem távsürgönyözött ugyan, de levélben választott, mely levél már a választás után néhány nappal később érkezhetett kezei közé, és így Igmándy mesterséges s ravasz fogása nem sikerült.

A kaposiakhoz ma vagy legfellebb holnap indul el Kossuth levele s így 4 vagy 5 nap alatt megkapják, abból megtudhatod kedves öcsém, hogy Kossuthnak mi a szándoka, s azért én arról nem is irok.

Nagyon rosszul tetted, hogy Kossuthot meg nem hívtátok keresztapának, a valódi honleány teszi a honfit valódi hőssé, s azért, ha leányod szült is, megérdemelte volna Kossuthot keresztapának.

Köszönöm szives jó akaratodat a schnepek küldésével, én nem tartozom azon gourmanok közé, kik a vadat csak úgy szeretik, ha már messziről érzik a rothadt szaga. Már pedig Lelléről idáig csakugyan megbűdösödnének, kivált a jelen meleg napokban, az akaratot úgy veszem, mintha teljesült volna.

IHÁSZ DANI.

III.

Kedves öcsém Imre!

Azon borzasztó csapások után, mely csatlódokat érte, s mely alkalomra én is részvétnyilatkozatomat küldtem, a te leveled az első, melyet kedves körötökből kapok.

Örömmel olvastam leveled tartalmából, hogy a télre Olaszthonba, respective Nizzába (Franciaországba) készültök. — Szívem fő ohaja az

Melléklet a „Népjog” 14. számához.

írásbeli rendelet nem jut. Erre a fél jelentkezett a szolgabírósnál, honnét azzal utasították el, hogy hozza írásba panaszát. Kénytelen volt visszamenni Kadarkutra a jegyzőhöz és megkésztívén a jelentést, immár írásban is benyújtotta a szolgabírósnál. Ily dicső közrendészet azután a drága adóért csak megvédi a mi közbátorlétünket, úgy, hogy nem sokára mutogatni fogják azt a káros felet, a ki a hatóságnak kárát jelentést tesz.

— **A pénzügyminiszter** utasította a pénzügyi hatóságokat, hogy a hivatalok szükségleteinek beszerzésénél ügyeljenek arra, hogy azok ne csak belföldi kereskedők vagy vállalkozók által szállíttassanak, hanem hogy szállított cikkek valóban hazai eredetűek legyenek. Ha oly cikkek beszerzéséről van szó, melyek belföldön nem állíthatók elő, vagy ha a minőség és ár tekintetében oly különbség forog fele, mely külföldi cikkek előnyösebb voltát kétségtelenné teszi, a pénzügyhatóságok a pénzügyminiszterium határozatát tartoznak kikérni.

— **A lengyeltóti albiró**, kit meg a választások idején lapunk jól megviselt „bokros” érdemeiért — úgy halljuk — műveletlen modorában még mindig helyén van. Az ottani ügyvédekkel úgy beszél, hogy „takarodjék ki az ur.” No ha elszívvelik, meg is érdemlik.

— **A pécsi székesegyház** átalakítása felől egyik ottani lapban a következőket olvassuk: „A püspöki székesegyház átalakítására vonatkozó tervrajzokat megtekintettük. Több újítások lesznek, hogy általában az egész templom román stílusban lesz tartva; a sétatér felüli déli oldala leromboltatik és az új alacsonyabb falba kevesebb és kisebb köríves ablakok jönnek. Bartalis J. elhalt szobrásunk remek apostolai levétnetnek s helyébe kisebbek tétetnek. Ezen alacsonyításokkal az apostolok mögötti főfalban most is látható ablakok szabadokká, nyithatóvá válnak. A püspöki palota udvara felüli fő bejárat is át lesz alakítva. A tornyokban levő órák kivételével, helyébeük oly oszlopos ablakok jönnek, minők alattuk vannak, mind a négy torony még kissé magasították és egyszerű csúcsos fűdelet, erre pedig keresztet kapnak. Belül a boltívek eltávolítottván, a templom lapos mennyezete (plafondja) fából készül, freskókkal fog díszíteni. Az új főoltár előbbre kerül, melléje két kisebb fog állíttatni és minden más oltár el lesz távolítva a templom főhajójából. A katakombába való lejárati helyébe lépcsők jönnek és a mostani lépcsők helyében két oldalt lesznek a lejáratok mint voltak hajdan. Az új főoltár 25 ezerbe, az orgona 35, a kifűstés 100,000, az építéshez szükséges állványok 40, a többi munkákkal az egész átalakítás 700 ezer forintba fog kerülni. Schmidt bécsi építész a tervért, akár elfogadtatik, akár nem, 8000 forintot kap. Ha laptársunk helyesen van értesülve, miben kételkedni semmi okunk, akkor a székesegyháznak ekképi átalakítását barbár merényletnek kell tartanunk. — Egy, habár nem stíluszerű, de szép és impozáns épületet lerombolni, belsejének művészitökélyű részleteit a sutba dobni azért, hogy 700000 forint elpazarlásával helyébe egy törpeséget állít-

sanak gyári szablonyszerű díszítésekkel, nem lehet a nélkül, hogy az egész országban felette a legsújtóbb itélet el ne hangozzék. Ugy látszik, az egész nem egyéb mint a bécsi művészet kőklerkedésének mint egy milliónyi kőzapot juttatni a hazai ipar elműlőzésével — a közoktatásiügyi miniszternek jóvoltából.

— **A „Somogy”** utóbbi száma krokodilkönyveket hullat afölött, hogy a Simonyi Ernő lelki üdvéért Kaposvárott tartott requiemben kevesen vettek részt. Halhatatlannak nevezi Simonyit, kit életében guynyal és epével sarazott s dicsűült szellemnek titulálja, akiről azelett az volt a legszelidebb fogalma, hogy ámitó. Hát legyen megnyugodva, Simonyi emlékének nagyobb fájdalommal áldoztak azok, kik nem vitték piacra érzelmeiket, mint a „Somogy”, hanem sziveikben őszintén sirattak odahaza s jobban megtisztelték nagy szellemét azzal, hogy már életében meghajoltak előtte, mint a „Somogy”, mely holta után czafatosan czinikus tréfát az emlékével — talán csak azért, hogy a helybeli plébános urnak, kinek idejövetele ellen annak idején afféle modorban harszolt, mint akár Simonyi működése ellen, hizelegessen.

— **Az idei fegyvergyakorlatok** az egész országban állomásozó gyalogezredeknél és vadászszázalajknál május 1-én veszik kezdetüket és 13 napig tartanak. E fegyvergyakorlatokra az 1873, 1875 és 1877-ben besorozott tartalékosokat hívták be.

— **A keszthelyi balatoni hideg fürdőnél** a munkálatok nagyban folynak. Hencz Antal ur, a fürdő bérelője sem költséget, sem fáradságot nem kimél; meg akarja mutatni, hogy a mi nem volt, az lehet. Hencz urnak a keszthelyiek köszönnel fognak adózni.

— **Menyörgés, villámlás** köszöntött be Somogy fölött a múlt hétfőn s folytatólag eltartott keddig; jótékony eső kísérté az ujságos tüneményt, mely a tikkadt növényzetre szemmel látható üdítő hatást tett. — Az eső egyébként az egész környékben mutatkozott, sőt Baranya egy részében egész viharosan köszöntött be. Lothardon több helyen lecsapott a villám, egy házat föl is gyújtott, a házi asszonynak, ki épen benn volt az épületben, elég csodálatosan semmi baja sem esett. A közeli erdőkben is több darab fát csapott szét a villám.

— **Már falun** sem lehet stempli nélkül mulatni. A pénzügyminiszterium olyan tartalmu rendeletet bocsátott ki, hogy a faluhelyeken többnyire ünnep- és vasárnapokon tartani szokott tánczvigalmak engedélyezése végett, melyek 20 krt meg nem haladó beléptidj mellett nyilvános helyen vagyis korezmákban rendeztetnek, 1 frtnyi bélyeggel ellátott kérvény nyujtandó be az előjárásághoz.

— **A szombathelyi püspöki székre**, most már bizonyos, Königmayer kanonok és a sárvári kerület képviselője fog kinevezeteni. A hivatalos lap hűsvévasárnap számban fogja közölni az erre vonatkozó kinevezési okmányt.

— **Marczaliban** „dalárda” alakult. A pártoló tagok élén dr. Havlák János kir. járásbíró ur áll; Havlák ur nemcsak mint bíránk egyik leg-

kitűnőbbje általános tiszteletben részesül, hanem a társadalmi élet terén is kivívta a szeretetet.

— **Muraköz**ből következő sorokat veszszük: Azon magasztos ügy, melyen működünk, és melyért erősen harszolunk, mindig jobban és jobban fejlődik. Alsó-Muraközben Túske Szt Györgyön nemcsak az iskolában szépen haladnak a horvát ajku fiuk a magyar nyelvben, hanem márczius hóban hangzott el a magyar egyházi ének a templomban is, hogy így az ajk megszokva a magyar szót, a szívet később annál jobban áthassa. Ez ügyben nagy érdeme van Berék György plébános urnak, ki egész hévvel hozzá fogott a magyarosodás ügyéhez.

— **Rövid hírek.** Egész Dunántul e tekintetben páratlanul áll Győr: egy rab volt a megyei börtönben letartóztatva, az is megszökött, most aztán nincs egysen. — **Dánki Gyula** pécsi zenekara a fürdő-udény alatt Balatvn-Füreden fog játszani. — **Fecskéink** már megéskézték, vig csevegésök szerte hallik az utcákon. — **Kanizsán** a délzalai takarékpénztár kedélyes társas ebéddei ünnepelte meg fennállásának tizenkettedik évfordulóját. — **A Bacsányi** szobor javára Tapolezán élénken mozognak a műkedvelők. — **Pécsett** meglópták a szolgabírósnágot, pedig a paudurkaszárnya is ugyanazon az udvaron van. — **A „Pécsi Lapok”** című közlöny megszűnt. Negyedévig próbálgatta az életet. — **Szenyeren** mult héten 25 ház leégett. — **M a**, pénteken délután három órakor a helybeli dalárda énekelni fog a kath. templomban.

Irodalom, zene.

* **Az „Egyetértés”**, a függetlenségi párt e világ'ap tekintélyére emelkedett főközlönye, mely valódi tüneményeszerű diadalát képezi a magyar hirlapirodalomnak — e hó eleje óta a Franklin társulat nyomdájában jelenik meg egészen új, egyenesen e lap előállítására készült rotató gépen, mint a világ akármelyik legelső hirlapja. Ehhez fogható hatalmas hirlapi vállalat nem volt eddig sem terjedelem, sem pedig források bősége és eredetisége tekintetében Magyarországon. Az „Egyetértés” ma az ország első lapja ép azon a magas vonalon áll, mint a monarchia akármelyik tekintélyes közlönye. E lap kivívta a halhatatlanságot s neve örökre fel lesz jegyezve a magyar journalisztika történetében, mint az első magyar lapé, mely valódi, eredeti nagy magyar lapként jelent meg.

* **Uj zenemű.** Táborzsky és Parsch urak nemzeti zeneműkereskedésében megjelent „Magyar Dallamok” zongorára négy kézre szerző Thern Károly. Ára 1 frt 20 kr.

* **A „Magyar könyvtár”** című folyóiratból, melyet Aigner Lajos ad ki, megjelent a legújabb fűzet. Népmesék. Vegyes forrásokból átdolgozta Györy Vilmos. Egy fűzet ára 15 kr. — E vállalatot népkönyvtáraknak különösen ajánlhatjuk.

NÉPGAZDA.

— **A N.-Kanizsán** mult hétfőn tartott vásár, mint levelezőnk értesít, közepes forgalom mellett ment végbe.

— **A sorsjegyeknek** részletfizetés mellett való eladása és az igérvények kiállítására körül üzött visszaélések meggátlását czélzó intézkedések elrendelése iránt tett javaslatot a földmívelési miniszterhez a soproni kereskedelmi és iparkamara. Elrendelnetni kéri, hogy mindazon sorsjegyek, vagy értékpapírok, melyekről részlet-eladási iv állíttatik ki, és az igérvények eredeti sorsjegyei, jövőre nézve az illető eladó és igérvény-kiállító által valamely közhivatalnál letétbe helyeztessenek, mely eljárás által jóhiszeműsége miatt oly sokszor károsodott vásárlók meg fognak lehetőség szerint óvatni attól, hogy szédélgések áldozatául essenek.

Segítség!

Segítsünk! Egyesüljünk! Segítsünk magunkon.

A védegyletek eszméje ezelett két évvel az ország több részében életre kelt, s mindenütt megleg érdekeltséggel üdvözölték. A budapesti országos nőképző egylet közgyűlésének egyik igen érdekes mozzanatát a védegyletek felett váltott eszmecsere képezte.

Az egylet elnöke szóba hozta a csapást, mely nemzetünk anyagi érdekeit fenyegeti és azon eszmét pendítte meg, hogy a magyar nőknek kellene az országos lenniük, hogy a 131 millió, mit Magyarország évenként fényüzési és pipereczikkekért külföldre küld, a hazában maradjon, a hazai ipar javára.

A közgyűlés folyamában a fényüzés ellen keltek ki és erőteljes szavakban utaltak a nők honleányi hivatására — határozott indítványt tettek egy országos női védegylet alakítása iránt. Az indítványt nagy tetszés követte: a közgyűlés felkarolta a megpendített eszméket, élénk conservatív fejlődött, melynek eredménye az lett, hogy a közgyűlés a nők által alakítandó védegylet eszméjét elfogadta s megbizta az elnököt: tegye magát érintkezésbe az összes hazai nőegyletekkel, ezek elnököit és két-két tagját öszre országos védegyleti értekezletre hívja egybe, mely azután meg fogja állapítani a további teendőket.

Nagyváradon hasonlóan élénk volt akkor a mozgalom.

Üdvözöltük a mozgalmakat, melyeknek ha óhajtott eredménye lesz, a legéletbevágóbb érdekeket fogják megoltalmazni. De a szö, úgy látszik, csak elhangzott.

Mi ez?

lenne, hogy a külföldöni tartózkodási időket csekély jelenlétemmel könnyíthetném, de sajnos, hogy azt nem tehetem, miután a julius hóban fürdőben időzésem és az euguszthus hó utazásom erszényemet annyira megkönnyebbitették, hogy óhajomnak a legjobb akaratom mellett se tehetek eleget.

Azt kívánod tudni édes öcsém, hogy mely ut volna a legrövidebb és legalkalmasabb Nizzába jutni, s hogy Nizza helyett nem volna-e ép oly jó Turinban tölteni a téli idényt mint Nizzában?

Az elsőre azt felelem kedves öcsém, hogy a legalkalmasabb ut Trieszttől vagy tengeren (ha szép esőndes idő lenne), ellenkező esetben pedig vasuton Velenczéig, hol minden esetre egy nap meg kell, hogy pihenjete. Velenczében a vasuti állomástól vagy magán ladikon, vagy pedig az omnibus ladikon a Hotel della Luna, vagy pedig Hotel Bauer-ba vitetitek magatokat, mind a két Hotelben németül is beszélnek. — Mindenesetre magán-ladikot ajánlok, miután az rövidebb idő alatt szállít bármelyik Hotelbe s a vitelbért fizettessétek ki a vendéglőssel, ugy legalább nem lesztek a ladikostól megcsalva.

Velenczéből Majlandba elég lesz egy huzomban, ott szinte meg kell, hogy pihenjete egy nap. — Majlandban ajánlom a vasut-stációhoz közel levő Hotel di Firenzét.

Majlandból aztán már csak 5 órai vasut Turinig, — itten azt mondanám, hogy fogadjatok el szives vendégszerető hajlékomat, ha szük nem volna két személynek helyet adni, de így majd a vasutnál benneteket megvárva intézkedni fogunk, hogy privát szállásba menjünk-e vagy Hotelbe, a mi attól függésben, hogy meddig foghattok itten tartózkodni. — De engem Majlandból mindenesetre vagy levélben, vagy pedig távsürgöny utján tudósítatok, hogy mely

vonattal indultok el onnan, hogy várhassalak benneteket.

Turinban édes öcsém a tél majd csaknem hasonlít a magyarhonival, tehát itt tölteni a téli idényt meggondolatlanság lenne. Majd meg-lássuk, hogy minő idő lesz megérkeztetekkor s attól fog függeni, hogy meanyi ideig időzhetek itt vélem.

Meg lehet, hogy az itteni orvosoktól tanácsot kérve, nem fogják szükségesnek mondani a hosszú nizzai utat, hanem azt mondhatják, hogy az ide 4 órai vasut távolságnyi Nervi helység szinte megfelel a nizzai éghajlatnak. Nervi egy a legszebben fekvő tengeri helység, és nem is oly borzasztó drága, mint Nizza s gyönyörű narancs kertjei és nyári lakai vannak. Pensiókba is lehet menni, hol az egész napi ellátás mindennel, szállás, szolgálat és étel leg-föllebb 4 forintba kerül fejenkint, holott Nizzában duplába fogna kerülni. Egyébiránt erről majd okoskodjunk, ha egyszer itt lesztek, — én részemről Nervi-t szeretném, mert még is csak közel lennénk egymáshoz.

Hanem mielőtt hazuról elindulnátok, kérlek engem elébb tudósítani, hogy véletlen el ne hagyjam néhány napra Turint. — Ne felejtis egy kis paprikát hozni.

Az addressem „Al Illust mn. Signor Colonello Cavalliere Ihsz Daniele 14 via Madama Cristina Torino. Italie.” — Hogy maradjon mit beszélünk, tehát nem írok mást egyebet, mint hogy áldjon meg addig is a mindenható benneteket jó egészséggel.

Lelkem kedves Ilka hugocskámat a szívem mélyéből üdvözölöm s csókolom, nem különben kedves atyádnál is jelentsd mely tiszteletem.

A viszonzlátásig öszinte s hű rokonod

IHSZ DANIEL

Ez kissé komikus.
A védegyelet eszméjével társadalmi uton nagyon sokat lehet tenni, csak egy kis hazaszeretet kell hozzá. Ezt a magyartól elvitatni még ellensége sem fogja.

Évenként kétszáz millió kiadás az, melyet külföldi sör, cukor, szövetárak és ugynevezett norinbergi apróságokra adunk ki.

Van Fiumében selyemgyárunk, Pozsonyban, Gácson és Losoncban, a szepességi és százvidékeken posztó- és szövetgyáraink; Apátinban a világ legkitűnőbb kendere, a szepességnek kiváló lene terem, üntudatos akarunktól függ, hogy mindezt értékesítsük és gyár- iparunknak felemelését nagyban eszközölve, millióinkat az országban benn marasszuk. Némelyek már korábban gondolkodtak egy állandó hazai iparkiallitási bazárnak részvényei útján felállításáról, bizony ez lenne a legbiztosabb terjesztési mód, kivált ha vidéki városainkban is állítanak fióktárákat.

Vége: a mi a norinbergi árukat és apróságokat illeti, tőlünk függ, hogy azokat nagyrészen nélkülözzük; tőlünk és kormányunktól, hogy a műfaragások iskoláit megalapítsuk, használjuk a kitűnő herendi porcellant s a szinte oly kitűnő pécsi foyanceot, melyekkel asztalainkat teljes fényben ki lehet állítani.

Vasiparunk, ötvös-, gombkötő-, szijgyárt, bőr- s fakézműveink, hangszer-, kocs-, papirsató gyáraink a kor színvonalán állanak. Pártoljuk ezeket s ne vegyünk külföldit!

Ez az út és mód, melyet követnünk kell, ha szeretjük hazánkat, s annak biztos jövőt akarunk alapítani.

Kövessük és ne hagyjuk magunkat, mert a ki magát elhagyja elhagyja az Isten is!

SZÓRAKOZÁS.

Az árva!

Ringó búlesőben alvó kis lány,
A pusztá udvaron nagy népsereg,
Oly édes álma — anyjáié hosszú —
Mehalt -- sok szemből bánat-köny pereg.

A kis leány nőtt bánat, bú között,
Kezében könytől nedves a kenyér...
Rá mostohája még meg is veri,
Ha nagy ritkán valamit tőle kér.

Az ősi fészek oly rideg neki,
Ha feljajdul, a világ nyitva áll!
Mondják tanácsul, és ő szót fogad,
Megáll, sehol? a büi kapuinál.

És ott mosoly, fogadják hő karok
Más ott az élet, mint előbb vala,
Tövis közt nőtt fel — most rózsán halad...
Nem látja, mint sir őrző anyyala.

Az ócska rongy helyébe jó selyem,
Ha utja volt sziklákban dús göröngy,
Most elsimult és csendes mint a tó,
Melyben nem él csiga, se drága gyöngy.

Tenger fenéken él a gyöngy csiga,
Bátor búvárnak mindig drága kincs,
Erényes voltál inség karja közt,
Felszínre jöve, mos márt semmid sincs.

Ártatlan élted drága himporát,
Letörle a korai élvezet...
Erény-kinesed miért dobáltad el?
Ki nyujt, ki nyujt feléd majd védeket?

Anyád meghalt! Te élve vagy halott!
Ó rég pihen, neked nincs nyughelyed;
Kik szántak, most követ dobnak rád,
Ki csalt meg árva? Ki bánt így veled?!

Hiu világ, méz ajku emberek,
Varázs lakába tévedt tört virág;
Hervadt arcod feldult vonásai
Mutatják, hogy csalódás férge rág.

* * *
Kórágyon sinlik egy szegény alak,
Nem környezik mások, mint a falak;
Bámész tömeg zúg, bűg az udvaron,
Az elbukott ajkán kijött szavon:
„Ha elvedd a gondos, jó anyát,
„Ne adj! ne adj! helyette mostohát“.

GYÜROM ANTAL.

CSIP-CSUP.

A kereskedő-segéd sikkasztott gazdájától.
Elnök (a végtárgyalás alkalmával): Hogyan élhetett ön vissza az önbe helyezett bizalommal?

Vá d l o t t: Adósságaim voltak, elnök ur. Váltóim lejártak, s aláírásomnak becsületet akartam szerezni.

Törvényszék előtt. Az elnök a vádlottat kérdezi kezdi.

— Bocsánat elnök ur, mond a vádlott, kifogásom van a bírák ellen,
— Talán egy ellen?

— Nem uram, valamennyi ellen.
— Miért?
— Személyes ellenségeim.
— Mikép?
— Már egyszer elítéltek.

A párisi atheista-kongresszuson egy szónok így kezdte meg beszédét: „Polgártársak! Én, hála Istennek, atheista vagyok!“

— Mi ez barátom, hiszen képed egészen föl van dagadva?
— Hogy mi ez? hát női kézimunka.

— Mondja csak, Bernark ur, mit kell az ön unokaöccséről gondolni?
— Az én unokaöccséről? Az nagyon egyszerű. Ha rosszat beszélnek felőle, egy álló óráig sem kell egyebet tenni, mint mindig csak folytatni.

Bábé a szentírást tanulja.
— Mondjad csak mamácskám — kérdi — miért jelent meg Jézus legelőször is asszony előtt földtámadása után?
— Azért fiacskám, mert azt akarta, hogy a hir gyorsabban elterjedjen.

Egy kis lecke.

— Francziából. —

A francia császári csapatok benyomultak Németországba. Dorsville Henrik, kinek családja rokonságban volt Davoust tábornagy eckműhli herceg családjával, e háboruban kezdte katonai pályáját.

Dorsville Henrik hadsegéd volt. Mg kevés tapasztalattal dicsekedhetett, de nyílt és minden hiúságtól ment jellemét föllebbvalói becsülték, társai szerették.

Egy decemberi reggelen jelentéktelen ütközet fejlődött, Dorsville Henrik azonban arról is jelentést tartozott küldeni Davoust tábornagnak. Így kezdte: „Kedves tabornokom...“ Másnap, mikor a jelentés már el volt küldve, közölte társaival. A mint a fiatal hadsegéd az első két szót kiejtette, fegyvertársai nem bírták elfojtani csodálkozásukat.

— Henrik, — szólott egyik, — te nagyot vétettél a katonai ildom szabályai ellen.

— A tábornagy, — folytató a másik — nem fogja neked ezt az ügyetlenséget megbocsátani.

A megjegyzések nagy zavarba ejtették a fiatal hadsegédet. De felhangzott a dob és a kürt szava, a fiatal tisztek elszéledtek, ki-ki kötelességei után látva.

Eljött az éj; nedves, hideg köd borította a hegyeket; távolról az őrtüzek pislogtak. Henrik gondolatokba merült.

Az a két végzetes szó csakugyan visszhangzott fülében; találgatta, mit fog a tábornagy mondani. És már előre irtózott a botránytól, melyet megbüntetése fegyvertársai közt okozni fog.

Álmodozásából néha felriasztotta őt egy-egy éjjeli madár, vagy az őrszemek: Állj! ki vagy! kiáltása. De amint esőnd lett, feje alá hanyatlott és folytatta álmodozását.

Vége elaludt, de álmból gyakran felriasztotta az aggodalom. Hajnalban a kürtök megszólaltak a hegyekben. Henrik már talpon volt. Ohajtotta, hogy sorsa döljön el mielőbb.

Reggel levelet kapott Davoust tábornagtól. Kezei remegtek, midőn azt a néhány sort olvasta, melyet a tábornagy hozzá intézett, és melyben őt aznapra ebédre hívta.

Keserű mosoly ült a fiatal hadsegéd ajkán. „E meghívás végén keserű labdac van!“ szöla magában.

A kitűzött órában Henrik felöltötte legszébb egyruháját és elment Eckműhli herceghez, nagynevű rokonához. Ebédhez ültek. A hadsegéd várta a rettegett pirongatást, melyet még megalázóbbá fog tenni a számos tanu jelenléte.

Mily nagy volt csodálkozása, midőn a tábornagy mosolyogva és a legnagyobb szívelyességgel beszélt hozzá! Lassankint neki bátorodott és utóbb jó izüen nevetett magában ijedelme fölött.

Midőn a társaság a szalonba ment, Henrik visszanyerte önuralmát és a vendégeket elragadta szellemességével.

— Jól helyreütöttem tegnapi meggondolatlanságomat — így szólott magában. A tábornagy elfelejtette levelemet, de erre az estére gondolni fog.

Davoust tábornagy, mint a katonák rendesen, nem szeretett sokáig egy helyben ülni: felállt beszélgetés közben, amit csakhamar vendégei is utánoztak.

A tábornagy közeledett a fiatal hadsegédhez és feltűnés nélkül egy ablakmélyedésbe vezette őt.

— Szép este van! szólott mosolyogva és körüljártatva tekintetét a kerten és a csillagos égen.

— Istenem!... ha eszébe jut!... gondolta Henrik a nélkül, hogy a tábornagy szavára válaszólt volna.

Néhány percnyi esőnd.

A tábornagy gondolkozni látszott; a hadsegéd lassankint kezdte elveszteni önbizalmát.

— Ma reggel nem volt önnek semmi jelenteni valója? — kérde a tábornagy.

— Nem tábornagy ur, — felelé halkan Henrik.

— Ah, Igaz!.. — folytató a herceg, mintha hirtelen eszébe jutott volna valami. — Utóbbi jelentésében igen helyes következtetéseket olvastam, a milyenek ritkán tapasztalhatók fiatal embereknel. Itélete biztos. Szabatossága és világossága katonához illő. De... e szónál a hadsegéd megrázkódott... „Eszébe jutott, gondolá, nincs benne kétség“... — De, folytató a tábornagy, tekintve korát és tapasztalatlanságát, nem fog ártani, ha a katonai élet néhány hagyományos szabályával megismerkedik. Így, — minthogy épen levelekről beszélünk — ha hadnagynakir, szólítsa őt ekként: Kedves bajtársam! Ha századoshoz vagy parancsnokhoz fordul, írja: Százados ur! Parancsnok ur!

A tábornagy elhallgatott, majd az ifju tiszt füléhez hajolt. E néhány pillanatnyi esőnd alatt Henrik, ki a folytatást várta, idegeit lankadni és szemeit homályosolni érezte.

— A mi engem illet, — folytató halkkal a tábornagy, ha nekem ir... szólíthat úgy, a hogy önnek tetszik!

Davoust altábornagy ezzel megmutatta, hogy ugyanaz az ember, a ki megpillantván egy rajzot, melyen rendkívül szigorú fegyelme miatt, mint katonáinak hohéra volt feltüntetve, így szólott a tiszthez, aki neki e képet megmutatta: „Százados ur, készíttessen e képből ezer példányt és osztassa szét a táborban!“

Szerkesztői üzenet.

Sz. M. vszl. Megjött.
D. K. pr. Nem szolgálhatunk, elkésett.
S. Gy. bgl. Akként volt, mint levelében írni méltóztatott.
V. R. gyl., P. G. bj., Oliv kór nbny., H. F. hly G. L. pt. Elküldetett.

Felölös szerkesztő

Krátky János

X. Az „Első magyar általános biztosító társaság“ igazgatóságának jelentését az 1881-ik évi üzleteredményről lapunk is közlé, valamint t. olvasóink a hirdetési rovatban feltalálták e hazai társaságunk zárszámláját, mérlegeit és vagyonkimutatását. A t. olvasóknak és különösen az életbiztosító feleknek módjukban van összehasonlításokat tenni, a mint hogy hisszük, hogy ennek s a mérleg s vagyonkimutatásának tanulmányozása folytán teljes megnyugvást fognak nyerni nemcsak a tartalékosok és tetemes emelkedése, hanem a miatt is hogy az első magyar nagytőkéi, miután Lujtántuli fizetést a szárnai alatt keletkezett bécsi biztosító társaságra ruházta, kizárólag a magyarországi üzletbiztosítéki alapszabályok szerint működnek. E korainknak célja azonban nem az, hogy, midőn „facta loguuntur, az első magyar mellett emeljünk szót. Célünk az, hogy követésre méltó példát mutassunk fel az első magyar biztosító társaság legközelebbi közgyűlésének hazafias és jótékonyági adományaihoz. Az adományok teljes összege 11590 ft.

Emlékezni fognak t. olvasóink, hogy az első magyar általános biztosító társaság tavali közgyűlése a gazdasági pályára lépett ifjakuak a gazdasági tauntézetekben kiképzetése céljából több ösztöndíjat alapított. Ezen 400 ftos ösztöndíjakban az 1881/2 ik iskolai évben 5 növendék részesült, kik az ösztöndíjat a betűrendben felhívott azon nyervei gazdasági egyesületek felterjesztései folytán nyerték meg, melyek az első magyarral szerződési viszonyban állnak. Habár ez ösztöndíjak több évre szólnak, miután a taufolyam is több évre terjed, az idei közgyűlés mégis újabb 4 megyei gazdasági egyesület (u. m. a csanádi, fohér, gömör és kis-hont, és győri: által felterjesztendő ifjak számára szavazott meg 1600 ftot. Az országos gazdasági egyesület Istvántelki iskolájában kiképezendő 2 árva fiu részére ez évben is megszavazta a társaság a kellő összeget; a tervezett országos iparkiallitás költségéhez 1000 frttal, a Mukácsy Mihály remek művének „Krisztus Pilátus előtt“ az országos képtár számára való megszerkezete költségéhez szintén 1000 frttal járul; s bár a magyar írók segélyegyletére és a magyar hirlapírók nyugdíjalapjára ez intézetek keletkezésekor tetemes összegeket adományozott ezek részére ez évben is 200-200 frtot: adott. Adományában részesült több tudományos intézet. sok fővárosi jótékony egyesület több oly egyházközség, mely létezésével a nemzetiség érdekében is előmozdítja. A Petöfi és a Szent István szobor alapját 200 200 ft adománnyal gyarapította. Megemlékezett szeretetházakról, az inségekről és az országos vöröskereszt egyesület részére megszavazott 10000 frt. ez évre eső második részletét 2000 frtot kifizetteté. A részletes kimutatás mellőzésével ismételjük az adományok teljes összegét, úgy mint 11590 frtot. Feltesszük, hogy t. olvasóink és a biztosító felek előtt ismeretes, miként az Első magyar általános biztosító társaság alapszabályai közé foglalta azon határozatot, hogy a társaság nyereményeinek egy része, minden évben közhasznú célokra fordítandó. —

KÖNIGSBERGER és NEUMANN

a Fonciére, Pesti biztosító-intézet kaposvári főügynökei

A Fonciére Pesti biztosító-intézet

(1864-től 1879. év végeig „Pesti biztosító-intézet“ czég alatt) Budapesten 25.000.000 frank, azaz tíz millió arany forint részvénytőkével alapított.

Ezen társaságnak ezenkívül még tartalékaiban és évi díjbevételeiben mintegy **hat millió osztr. ért. forint** áll rendelkezésére, minélfogva a leggazdagabb és legnagyobb biztosítókat nyújtó biztosító intézetek sorába tartozik.

Utalva ezen tényállásra a nevezett társaság alulírott képviselősege közvetítő szolgálatát egész tisztelettel ajánlja fel **tűz-, szállítmány- és jégkár**ok ellen, nemkülönben az **ember életére** kötendő biztosítások eszközzésére, s a jelen év adban különösen bátorodik felhívni becses figyelmét

a jégkár ellen való biztosításra.

A díjak legolcsóbban számíttatnak s a biztosítási feltételek a t. cz. közönségre nézve a lehető legelőnyösebbek.

Különösen kiemeljük, hogy a kötvények helyben közvetlenül általunk állítatnak ki, a mi a biztosító közönségre nézve azon kviáló előnnyel jár, hogy a biztosítás bejelentése után azonnal életbe lép; ezen kedvezmény annál is inkább figyelembe veendő, mivel általán elismert dolog, mily káros következményű lehet a biztosítás foganatosításának csak egy nappal való elhalasztása is.

Előforduló károk a legméltányosabb módon rendeztetnek és leggyorsabban fizettetnek ki.

Bármintemű biztosítási feltételekből szívesen szolgálunk a t. feleknek példányokkal. A díjtételek iránt, valamint a nagyobb összegeknél váltóval is teljesíthető díjfizetésre nézve szívesen adunk fölvilágosítást akár élőszóval, akár levélben; ajánlatok kiállítása körül pedig szintén telhető előzékenységgel nyújtunk segédkezet.

Szíves megbízásait kéri

teljes tisztelettel

A Fonciére, Pesti biztosító-intézet

Somogy-, Tolna- és Baranyamegyékre terjedő

kaposvári főügynöksége.

KÖNIGSBERGER és NEUMANN.

HIRDETÉS.

Alulírottak közhírré teszik, miszerint a V. gróf Somssich-féle bérlet megszűnése végett 1882. évi április hó 12-dik és következő napjain, mindenkor délelőtti 9 órákor kezdendő összes ingóságok felett nyilvános árverés fog tartatni; az árverés tárgyát képezi: 26 drb. jármos ökör, 2 drb jármos bival, 64 drból álló gulya, mely 2, 3, 4 éves tinó, 1 db. cca 2 éves sveiczi bika, fehér tehének, bival tehének borjuval, bival üsző és bikából áll; 9 db. kanca nagyobbbrészt vemhes, 7 db. 1, 2, 3 éves csikók, 6 db. hámoslovak; V. gróf Somssich-féle törzstenyész ca. 637 db. anya birka, 72 db. kos, 400 db. bárány, 350 db. egy éves, 300 db. két éves. 300 db. ürü; — továbbá a gazdasági felszereléshez tartozó

szekerek, ekék, boronák, kocsik, két jó karban lévő 8 ló erejű gőzcséplőgép felszerelve, két vető gép, széna gyűjtő, kukorica morzsoló, rosták, mázsa, ürmértékek, szányok és egyéb a gazdasághoz tartozó kellékek, úgy többféle aprólékok.

Az árverés színhelyét a Babócsa déli vasút állomás fél óra távolsági ugynevezett Halastó és Ujnépi pusztákat képezik.

Felkéretnek a netán venni szándékozók annak idején megjelenni.

Babócsa, 1882. évi márczius 22-én.

**Bérnökségi Társ.
Babocsán.**

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. közönséget értesíteni, hogy mai naptól kezdve, az „első magyar általános biztosító társulat“ igazgatósága megbízásából, **KAPOSVÁROTT** Somogy-megye egész területére

„fiók főügynökség“

felállításával és szervezésével **FÜCHSL ZSIGMOND** urat biztuk meg, a kit is a t. cz. érdekelt biztosító közönség nagybecsű pártfogásába ajánlunk.

Az 1-ső magyar ált. bizt. társaság soproni főügynöksége.

(P. H.) **Lenk Samu.**

Az első magyar általános bizt. társaság igazgatósága által a soproni főügynökség utján nyert fenti megbízatásomhoz képest, tisztelettel értesitem Somogy-megye nagyérdemű közönségét, miként az általam szervezett

„fiók főügynökség“

KAPOSVÁROTT (Iroda: **Korona-utcza 11. szám. a.**) üzleti működését f. évi április hó 2-án megkezdette, **tűz, jég és élet-biztosítás** terén, a n. é. biztosító közönség jogos igényeinek és érdekeinek mindenkben megfelelni kész.

Hazai társulatunk elismert országos jó hírnevének megfelelően kívánván eljárni, a n. é. közönség b. pártfogását ezennel kikérni bátor vagyok.

Teljes tisztelettel

az 1-ső magyar ált. bizt. társaság kaposvári fiók főügynöksége
Füchsl Zsigmond.

Végeladás!

Üzletem felosztása végett, raktárból mindennemű kész uri öltönyöket, télikabátokat, köpenyeket, bundákat, sapkákat, kalapokat, tavaszi és nyári öltönyöket, felöltőket

teljesen leszállított árak

mellett elárusítok.

A végeladás csak Aprilis 24-dikig tart.

Ugyanott bolti álványok is eladatnak.

A n. érdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel

Schlesinger Mórné

ezelőtt

Kuhn Lajos és társa

Kaposvárott.

Tapasztalataim,

melyeket több évi működésem alatt bécsi, német-honi és belgiumi gyógyszerárakban szereztem, de azon körülmény is, hogy a külföldi gyógyszerek elszaporodását ellensúlyozzam, arra indítottak, hogy a legnagyobb gyógyerejű növénykivonatokból, orvosi utasítás szerint a máris nagy kedveltségű

EGÉSZSÉGI LABDACSKOKAT

készítem s árúsítam, melyek eldugulás, nyálkásodás, étvágy-hiány, gyomorhaj felfuvódások, szédülés, fejfájás, váltóláz, aranyér, bőrküritések, Főszvény, vízi kór és vesebajok ellen a legfényesebb sikerrel alkalmaztatúak.

Főraktár: Friedrich János gyógyszerésznél Malaczkán, Pozsony megye

Kaposvárott: Augusztin Ágoston és Babochay

Kálmán urak gyógyszerárakban.

Egy 15 labdacst tartalmazó skatulya 21 krba kerül, egy 6 skatulyából álló tekeres 1 frt 5 kr és 5 kr. a fuvarlevél. Bérmentve küldetik a megrendelt mennyiség akkor, ha a labdacskok árához 20 kr. mellékeltetik a bérmentés czéljából. Szerem megrendelésekor legjobb pénztalványokat használni.

Ujabb elismerő iratok:

Tapasztalván, ön piluláinak kitünő eredményei, kérem posta fordultával nékem két csomagot küldeni. Szuchán, dec. 19. 1878. Horváth László, plébános.

Örömmel van szerencsém tudósítani uraságoddal, miszerint lapdacskai nálam kitünőnek bizonyultak. Kecskemét 1878. dec. 13. Zsigmond József, tan.

Az ön lapdacskai kitünőségét és jóságát elismerően, azokat minden gyomorszenvedőnek teljes bizalommal ajánlhatom. Kékkő, 1877. dec. 26. Bodiczky András, h. h. lelkész.

A szenvedő emseriség érdekében tudatom tisztelt uraságoddal, hogy uraságodtól meghozatott labdacskok, nálam, egy 75 éves embernél, ki már 30 év lefojta alatt az aranyér miatt felette sokat szenvedett, igen jó hatást eredményeztek. Balassa-Gyarmat, 1878. nov. 22. Pongrácz Károly, kir. tanácsos,

Mivel ön egészségi labdacskai kitünő hatással bírnak, ennélfogva sokan arra kérnek, hogy nekik azokat hozassam. Ipoly-Sag, 1877. dec. 25. Semian Mihály, ág. h. lelkész.

Labdacskai, miket gyomorhurutban szenvedő sógorom számára hozaték, kitünőnek bizonyultak. Szepes-Ófalu, 1878 május 12. Ruszák J., pléb.

Az ön kitünő labdacskai sok évi gyomorbajomat egészen megszűntették, ennélfogva kötelességemnek tartom, önnek legszívélyesebb köszönetemet kijelenteni. — Tischin-Várnánál, 1878: Február 1. Spatsék Alajos, plébános.

Ezennel lekiismeretesen bizonyítom, miszerint pilulái sok betegség ellen kitünő hatással bírnak, s ez okból ajánlom azokat, minden segítyt keresőnek. Kriva, 1879. febr. 2-án. Mészáros Pál, plébános.

Kitünő pilulái, emésztési bajjomban a legjobb sikerrel voltak. — Sassin, 1877. október 13-án. Skarda József, lelkész.

Egészségi pilulái ronesolt egészségemre jó hatással voltak. Isten áldja meg Öt, a miért oly kitünő, gyógyhatásos szert sikerült összeállítania. Kötelességemnek tartom, az ön labdacskait minden betegnek a legjobb lelkijismerettel ajánlani. Mocsary, 1879. május 14. é. Zimmermann József, plébános.

Szöllőkaró és lugos-cölömpök tölgyfából

hordódongák, keréktalp és küllő tölgypadlat, lépcsőfa, pajtaoszlopok gerenda és szarufák

tölgy és lucsfából; valamint bükkhasáb-tüzifa

kaphatók alulírottnál, részint kaposvári raktárán, a vásártér és vaspálya közelében, részint nála megrendelhetők.

Kunfy Adolf.

Első magyar általános biztosító társaság Budapestben.

KIADÁSOK.

I. Tűzbiztosítás. Huszonegyedik évi zárómála 1881. január 1-től december 31-ig.

II. Szállomány-biztosítás. Huszonegyedik évi zárómála 1881. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

VAGYON.

Mérleg számla 1881. december 31-én.

TEHER.

Main financial table with columns for insurance types (I. Tűzbiztosítás, II. Szállomány-biztosítás), revenue (BEVÉTELEK), assets (VAGYON), and liabilities (TEHER). Rows include details for 1880 and 1881, such as 'Kifizetett károk', 'Független maradt károk', and 'Részvényalapítók'.

KIADÁSOK.

Tizenkilencedik évi zárómála 1881. január 1-től december 31-ig.

II. Értékpapírosítási-tízlet.

BEVÉTELEK.

VAGYON.

Mérleg számla 1881. december 31-én.

TEHER.

Second financial table, similar to the first but for the 'Értékpapírosítási-tízlet' section. It includes columns for revenue, assets, and liabilities, with rows detailing various financial items and their values.

Budapest, 1881. december 31-én. A fenti számlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtnk. Budapest, 1882. febr. 27-én. Pecz Vilmos, élleb. osztályfőnök. Rudnyánszky Ferencz.

Budapest, 1881. december 31-én. Fuchs Rudolf, Hajos József, Harkányi Frigyes, Ormódy Vilmos, Ullmann Károly Pál. Igazgató helyettesek: A felelős-igazgató-bizottság Tornyai Schosberger Zsigmond.

A z i s z a g a t ó s á g: Lévy Henrik, Jeney Lajos, a központi könyvvezetés főnök.

Sztányi Izidor, Kacsvinszky János, élleb. könyvvivő.